

[Člověk a technika proměňující svět]

Objektivace došla v technice nové úrovni, dynamizovala se. Zatímco předtím šlo o zkreslené představy, nesprávné poznání světa, dostává se člověk nyní do závislosti a do vleku nejen svých představ a falešných poznatků, ale do vleku neobyčejně mohutných hybných sil, jimiž je „špatně poznáný“ svět měněn k obrazu tohoto špatného poznání, tj. je přestavěn právě v lidské dimenzi, takže ohrožuje onen základ lidské orientace ve světě, který byl dán tímto světem jako takovým, tj. v jeho dosavadní podobě. Člověk přesunuje znovu svou existenci – dostává se na novou rovinu. To zásadně lze pouze uvítat. Vada je v tom, že dostatečně nezreflektoval svou situaci a že zejména neví, co dělá, když technizuje svůj svět. Okolnost, že člověk likviduje nebo alespoň relativizuje onen základ, z něhož jako bytost vždy vycházel a ještě znovu vždy vychází, že mění cílevědomě, programově podmínky své vlastní existence, svého pobývání ve světě právě tím, mění tento svět, tj. že začíná pobývat v novém, změněném (resp. ustavičně měněném) světě, a tedy pobývat *jinak*, existovat *jinak*, musí teprve nabýt svého pravého významu tím, že člověk najde jinou základnu, v níž zakotví a z níž jako ze své vlastní (přivlastněné) nadále bude vycházet.